

fradrag af kassebeholdningen ved dagens begyndelse og med tillæg af de beløb, der er udtaget af kassen i dagens løb. Det herved fremkomne beløb må reguleres for beløb, der er blevet indsat eller hævet på bank- eller sparekassekonti. Endvidere må der foretages fradrag for indbetalte beløb, der ikke vedrører den afgiftspligtige omsætning. Herudover kan eventuelle andre reguleringer komme på tale, jfr. det følgende.

En i forhold til de tidligere lovforslag ny bestemmelse er indsat som stk. 3, der omhandler pantebreve, der modtages som betaling. Sådanne pantebreve, der ofte modtages af håndværkere for udførte byggearbejder, kan have en afdragstid på op til 25 år. Ved overdragelsen af pantebrevet har køberen opfyldt sin betalingsforpligtelse i henhold til byggeaftalen. Der er derfor optaget en bestemmelse om, at håndværkere, der anvender betalingsmetoden, skal medregne pantebrevet fuldt ud til den afgiftspligtige omsætning ved modtagelsen. En sådan regel vil være lettere at anvende for håndværkerne end en regel, hvorefter den afgiftspligtige omsætning skulle opgøres på grundlag af terminsydelserne.

Ifølge stk. 4 skal en virksomhed, der diskonterer en modtaget veksel, til den afgiftspligtige omsætning i den periode, hvori diskonteringen sker, medregne et beløb svarende til vekselsens pålydende. Denne regel er nødvendig for at skaffe overensstemmelse med afgiftsberegningen i de tilfælde, hvor virksomheden beholder vekslen og ved vekselsens indfrielse medregner hele det pålydende beløb til den afgiftspligtige omsætning som modtagen betaling. En sådan regel bevirker endvidere, at virksomheder, der anvender betalingsmetoden, kommer til at svare den samme afgift som virksomheder, der anvender leverancemetoden. Reglen indebærer desuden, at der bliver overensstemmelse mellem det beløb, sælgeren skal svare i afgift, og det beløb, køberen kan fratække som indgående afgift. Indfrier virksomheden selv en veksel, har virksomheden ret til at fratække beløbet i opgørelsen af de modtagne betalinger, men betales fordringen senere, må beløbet på sædvanlig måde medregnes ved opgørelse af omsætningen.

Paragraffens stk. 5 fastsætter, at i tilfælde, hvor en virksomhed afhænder en købekontrakt (eller afbetalingskontrakt), skal et beløb svarende til den del af kontraktens pålydende, som ikke modtages ved afhændelsen, medregnes ved opgørelsen af modtagne betalinger i den periode, hvori afhændelsen sker. Bestemmelsen må ses i sammenhæng med reglen i § 7, stk. 2, punkt f, hvorefter afbetalingsstillæg, finansieringsstillæg, rentetillæg o. lign.

skal medregnes til den afgiftspligtige værdi. Uden denne bestemmelse ville afgiftserlæggelsen ikke blive den samme i virksomheder, der benytter betalingsmetoden og afhænder deres købekontrakter, som afgiftserlæggelsen i virksomheder, der benytter leverancemetoden, og i virksomheder, der benytter betalingsmetoden, og som selv beholder købekontrakterne. Reglen betyder desuden, at der bliver overensstemmelse mellem det beløb, sælgeren skal svare i afgift, og det beløb, køberen kan fratække som indgående afgift.

Bestemmelsen har i forhold til de tidligere lovforslag fået en lidt ændret affattelse under hensyn til, at renter af restkøbesummen ifølge § 7, stk. 3, på visse betingelser kan holdes uden for den afgiftspligtige værdi.

Paragraffens stk. 6 bestemmer, at såfremt en kasserabat eller anden rabat, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved leveringen (faktureringen), bliver effektiv, skal et beløb svarende til den ydede rabat tillægges ved opgørelsen af de modtagne betalinger i den afgiftsperiode, hvori rabatten er ydet. Også denne bestemmelse må ses i sammenhæng med reglerne om den afgiftspligtige værdi (§ 7, stk. 2, punkt e). Bestemmelsen tjener til at sikre overensstemmelse mellem afgiftserlæggelsen i virksomheder, der benytter leverancemetoden, og virksomheder, der benytter betalingsmetoden, idet virksomheden ved udstedelsen af fakturaen ikke kan vide, om rabatten bliver effektiv.

Ifølge paragraffens stk. 7 kan der foretages fradrag af beløb, der er udbetalt til kunder for varer, der er modtaget retur, således at den ved salget betalte afgift bliver godtgjort.

Paragraffens stk. 8 fastsætter, at varer og afgiftspligtige ydelser, der anvendes af virksomhedens indehaver, eller som anvendes til formål, for hvilke der ikke er ret til fradrag for indgående afgift, skal medregnes i den afgiftspligtige omsætning for den afgiftsperiode, i hvilken de er taget i anvendelse. Bestemmelsen, der knytter sig til reglerne i § 8, stk. 1, om fastsættelsen af den afgiftspligtige værdi i sådanne tilfælde, er omformuleret svarende til ændringen i § 8.

Virksomheder, der opgør omsætningen på grundlag af modtagne betalinger, kan ikke anvende denne opgørelsesmåde ved afsætning af brugte motor-køretøjer, der afgiftsberigtiges efter reglen i § 10, stk. 1. Det er i disse tilfælde kun en del af de modtagne betalinger, der skal svares afgift af.

Under hensyn hertil er der som et nyt stk. 9 indføjet en bestemmelse, hvorefter der ved opgørelse af den afgiftspligtige omsætning for den afgiftsperiode, i hvilken leveringen af det brugte motor-